

## 180

## ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 maja 1969 r.

## w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów.

Na podstawie art. 3 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rzemieślnikom, prowadzącym zakłady rzemieślnicze oraz szkolącym uczniów zgodnie z odpowiednimi przepisami obowiązującymi w zakresie szkolenia, przysługują z tytułu wyszkolenia ucznia na czeladnika szczególne ulgi podatkowe w wysokości i na warunkach określonych w zarządzeniu.

§ 2. 1. Ulga podatkowa wynosi 4.000 zł.

2. Prezydya wojewódzkich (miast wyłączonych z województw) rad narodowych — zgodnie z wytycznymi Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości — mogą podwyższać ulgę podatkową, nie wyżej jednak niż do kwoty 10 tys. zł, na obszarze całego województwa (miasta wyłączonego z województwa) lub na obszarze poszczególnych powiatów (dzielnic) za wyszkolenie ucznia w zakresie tych rzemiosł, których rozwój na danym terenie jest szczególnie potrzebny.

§ 3. 1. Rzemieślnik może uzyskać ulgę podatkową, jeśli szkolił ucznia przez cały okres przewidziany w umowie o naukę rzemiosła.

2. Jeżeli umowa o naukę rzemiosła została przedwcześnie rozwiązana z przyczyn niezależnych od rzemieślnika szkolącego ucznia i uczeń został skierowany przez cech na dokończenie nauki do innego rzemieślnika, wówczas przysługującą z tytułu wyszkolenia ulgę podatkową (po złożeniu egzaminu przez ucznia) dzieli się między obydwu rzemieślników, proporcjonalnie do okresów (ilości miesięcy) prowadzonego przez nich szkolenia. Jeżeli jednak rozwiązanie umowy nastąpiło z winy szkolącego rzemieślnika, ulga podatkowa przysługuje w wysokości proporcjonalnej do okresu szkolenia tylko temu rzemieślnikowi, u którego uczeń ukończył naukę rzemiosła.

§ 4. 1. Ulgę podatkową stosuje się przez potrącenie kwoty ulgi od kwoty podatków obrotowego i dochodowego albo opłaty za kartę podatkową należnych za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o uldze, do końca tego roku podatkowego,

2. Jeżeli kwota ulgi przekracza kwotę podatku lub opłaty określonej w ust. 1, potrącenia reszty kwoty ulgi dokonuje się w następnych czterech latach podatkowych od kwot podatków ustalonych za te lata.

3. Łączna suma potrąceń z tytułu ulgi nie może przekroczyć należności podatkowych, ustalonych za okresy wymienione w ust. 1 i 2.

§ 5. Rzemieślnik może ubiegać się o ulgę podatkową, jeżeli uczeń złożył egzamin czeladniczy w okresie 12 miesięcy od daty wygaśnięcia umowy o naukę. W celu uzyskania ulgi rzemieślnik powinien w terminie miesięcznym po złożeniu przez ucznia egzaminu czeladniczego złożyć odpowiedni wniosek do organu finansowego właściwego dla wymiaru podatku obrotowego, zryczałtowanego podatku obrotowego i dochodowego lub opłaty za kartę podatkową. Do wniosku należy dołączyć dokument wystawiony przez izbę rzemieślniczą, stwierdzający, że rzemieślnik ubiegający się o ulgę szkolił ucznia przez okres przewidziany w umowie o naukę rzemiosła lub że zachodzą wypadki, o których mowa w § 3 ust. 2, oraz że uczeń złożył egzamin czeladniczy z wynikiem pomyślnym (z podaniem daty egzaminu).

§ 6. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1964 r. w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 2, poz. 6 i z 1966 r. Nr 10, poz. 71).

2. Przepisy zarządzenia wymienionego w ust. 1 stosuje się do szkolenia uczniów na podstawie umów o naukę rzemiosła zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do szkolenia uczniów na podstawie umów o naukę rzemiosła zawartych po dniu jego wejścia w życie.

Minister Finansów: S. Majewski

## 181

## ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 czerwca 1969 r.

## zmieniające zarządzenie w sprawie zwolnienia organizacji społecznych i zawodowych od niektórych obowiązków wynikających z ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie organizacji zwolnionych od niektórych obowiązków, wynikających z ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej, i upoważnionych do lokowania na książeczkach

oszczędnościowych wolnych środków pieniężnych, przewyższających górną granicę obowiązującego pogotowia kasowego — jeżeli w miejscowości będącej ich siedzibą nie ma oddziału Narodowego Banku Polskiego, oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej, stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 1960 r. w sprawie zwolnienia organizacji społecznych i zawodowych od niektórych obo-